

Torben Hjul Andersens prædiken 2. søndag efter påske

Taler

Torben Hjul Andersen
Domprovst over Haderslev Stift

Dato

14. april 2024

Sted

Øsby Kirke

Omstændigheder

Til gudstjenesten var der konfirmation.

Prædikentekster

Salmernes Bog kapitel 23
Johannesevangeliet kapitel 10, vers 22-30

Salmer

Op, al den ting, som Gud har gjort
Menneske, din egen magt
Linedanser
Hil dig, Frelser og Forsoner
Du, som har tændt millioner af stjerner

- 1 Det er måske lidt kikset, men jeg har tænkt mig at fortælle om engang jeg dummede mig. Lidt kikset måske at fortælle ved en konfirmation, hvor I alle ser så godt ud. Men det var altså mig, som dummede mig.

- 5 Et af de første år jeg var præst, prøvede jeg at holde en familiegudstjeneste denne søndag, 2. søndag efter påske. Jeg samlede børnene oppe foran og de sad på gulvet, og jeg fortalte så om hyrder og får. Så lavede jeg fejlen. Jeg sagde til børnene, at nu skulle de forestille sig, at de var får. I kan jo sikkert forestille jer, hvad der skete. Alle børnene begyndte at kravle rundt mellem hinanden medens
- 10 de sagde mæh – mæh. Det blev nærmest en lille konkurrence om hvem der kravlede hvor og hvem der sagde mæh højest. Kaos. Det er sådan noget, som man kun gør en gang.

15 Men i og for sig er det en helt fantastisk illustration af denne tekst. Det kunne jeg dog ikke lige gribe dengang.

Måske er det en tydelig beskrivelse af, hvordan vi agerer – os får i Guds fåreflok. Og så bliver I kaldt får på jeres konfirmationsdag. Vi taler om det som vi kan forstå – det er vores mæh, og når de andre også siger mæh, så taler vi højere. I

20 dagens evangelium taler Jesus ikke om, at vi skal tale højt, men han taler om at vi skal lytte efter hans røst. Her er orienteringspunktet.

Nok ikke så forskelligt fra de jøder, som Johannes skriver om i sit evangelium. De slog ring om Jesus og spurgte hvem han var: ”Hvis du er Kristus, så sig os det
25 ligeud.” Måske har de også gerne villet vide, hvad der var op og ned i den tid hvor så meget var i opbrud: Besættelse af det romerske imperium, forskellige prædikanter og religioner. Hvem er du, Jesus? Deres tale var ud fra det, som de kunne forstå. De slog ring omkring ham. De har talt ud fra deres position og ud fra hvad de kunne forstå. Det skulle verden holdes inden for. Så sagde Jesus
30 netop til dem at hans får hører hans røst.

Den søndag havde jeg planlagt at fortælle børnene, at en hyrde har mange funktioner: Han skal lede fårene til græs og vand, han skal holde flokken sammen, og han skal beskytte fårene mod rovdyr. Så derfor er det at være hyrde
35 ikke en hyggetjans, men en kamppost. I flokken kan de leve og trives – udenfor er de frit bytte for rovdyrene. Der er en autoritet, som fårene skal bøje sig under, nemlig hyrdens autoritet og de skal følge ham – høre hans kalden.

For lidt siden læste jeg salme 23 fra Det gamle Testamente. Herren er min hyrde,
40 jeg lider ingen nød. Både på Jesu tid og endnu ældre, da Salme 23 blev nedskrevet kendte alle til hyrder og forholdet mellem en god hyrde og fårene. Måske har Salme 23 været udtrykt for endnu stærkere tillid end vi forstår i dag: Herren er min hyrde. Han giver mig kraft på ny. Selv om jeg går i dødsskyggens dag frygter jeg intet ondt. Hyrden sørger for freden, beskærmelse af livet, tilliden
45 – i en verden som måske ellers ikke er fredelig. Det er ikke fårenes fortjeneste, men hyrdens. Herren.

Børnene kravlede rundt og sagde mæh. De gjorde det, som de havde lyst til og talte ud fra deres forudopfattelse. Jeg husker kaosset i kirken dengang, også
50 hvordan der var en fælles latter i kirken, for det var indlysende for enhver hvad der skete. I dag tænker jeg på, om børnenes ageren dengang egentlig er den bedste illustration af menneskers reaktion over for hyrden – for Jesus. Fordi vi grundlæggende har så travlt med selv at tale og se tingene ud fra mit perspektiv, at jeg ikke lytter til hans røst; lytter efter ham; følger ham.

55 At mit udgangspunkt er mig og ikke hyrden.

Hyrdens vej kender vi fra det, som Jesus sagde og det som Jesus gjorde. Det har I hørt om til konfirmationsforberedelsen. ”De gerninger, jeg gør i min faders

navn, de vidner om mig,” siger Jesus i dagens tekst. Gerningerne taler. De giver lyd. De vidner. Jøderne slog ring omkring ham og de talte med deres egne ord og ud fra egen forståelse. Men Jesus fortsatte med at tale sin røst og hans gerninger vidnede om hyrdegerningen. Om kampposten. Hyrdens kamp for at fårene
65 kunne leve, som blev en blodig affære for hyrden blev henrettet.

Det er 2. søndag efter påske og vi samles i tro på, at livets hyrde ikke kan holdes inde bag nogen sten. Her i vores liv er hyrden til stede som den korsfæstede og opstandne frelser. Hans røst lyder stadig og hans gerninger vidner og giver lyd.
70 Hans hyrdevej går altid ud mod livet og ud mod det som vi er forbundet med: Andre mennesker, naturen, os selv og Gud. Det er den opstandnes røst og den opstandelsesvirkelighed, som vi lever i. Hyrden kalder os væk fra kaosset hvor vi løber som det passer sig bedst for mig og en kamp om at min stemme er den højeste. Lige nu synes det som om kanoner overdøver hyrdens røst, men han
75 kalder. Hyrdens røst lyder også inde fra murbrokkerne i Gaza. Den opstandnes røst kalder på håb på trods og på handlinger.

Ved familiegudstjenesten for mange år siden afslørede børnene hvordan vi mennesker ofte reagerer: Går hvor vi vil og kæmper om at råbe højest. Som sagt
80 bredte latteren sig over kaosset med kravlende børn og mæh i forskellig styrke. Måske kan en befriende latter over os selv åbne øjnene. Måske kan menneskers håbsgerninger være det mest talende for Kristi fåreflok. Måske kan jeg – selv når jeg agerer som det egenrådige og sorte får – tro på at hyrden leder efter mig.

85 Det er den line, som han kalder os ud på.

Amen.

Kilde
90 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
95 2. søndag efter påske, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/torben-hjul-andersens-praediken-2-sondag-efter-paske>